

Lărgiți și voi inimile voastre!” - Cuvânt pentru cei ce stau acasă

Pe toate căile ni se spune să ne restrângem activitățile, să evităm contactul cu oamenii, să nu mergem în zone aglomerate. Este normal să fie așa. Respectul, grija și iubirea față de semenii se arată, în aceste situații, și prin lipsa proximității fizice.

Limitarea la strictul necesar în ceea ce privește legătura cu semenii poate fi suplinită prin „lărgirea inimii”, după cuvintele Sfântului Apostol Pavel.

Este vreme potrivită pentru a ne deschide mai mult inima spre semenul nostru și spre Dumnezeu. Ne-am închis prea mult în noi înșine. Dacă ar umbla cineva prin inima noastră ar găsi acolo doar propriul nostru sine. Autoidolatrie. „Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Luca 12, 34), zice Domnul. Comoara noastră suntem, din păcate, noi înșine. Dumnezeu e sus, oamenii sunt în afara inimii. Ocupăm integral spațiul inimii noastre cu noi înșine. Și e atât de dureros.

Într-o atare situație, virusuri de tot felul circulă în noi. Antidotul nu putem fi noi înșine. Suntem prea virusați de propriile ambiții și complexe de superioritate. Antidotul adevărat este prezența lui Dumnezeu și a oamenilor în inima noastră. Pentru aceasta este necesară golirea inimii noastre de noi înșine pentru a face loc lui Dumnezeu și semenilor. „Golește-mă, Doamne, de mine însumi, ca să mă umplu de Tine”, glăsuia un sfânt din vechime.

„Lărgirea inimii” înseamnă a simți durere pentru durerea celuilalt;

„Lărgirea inimii” implică preluarea durerii celui de aproape sau a celui de departe și prezentarea acestei dureri, prin rugăciune, în fața lui Dumnezeu;

„Lărgirea inimii” mărturisește starea de pocăință pentru tot păcatul săvârșit, pentru toată ne iubirea ce ne definește ființa lăuntrică. Asumarea, în duh de căință, a responsabilității pentru răul din lume creează medicamentul cel mai eficace în clipa de față și în toată vremea;

„Lărgirea inimii” cuprinde Psaltirea, Canoane de pocăință, Paraclisul Maicii Domnului, metanii, post de bucate, de tehnologie, de contact fizic cu cei dragi, Spovedanie și Euharistie, milostenie...

Lărgirea inimii de către tot mai mulți înseamnă a nu lăsa spații neocupate de inimă. Căci locul și timpul cuprinse de inima dragostei și a rugăciunii nu permit pătrunderea virusurilor distrugătoare de om, de suflet, de conștiință.

„Lărgiți și voi inimile voastre!” (2 Cor. 6, 13)

† Mitropolitul Teofan

doxologia.ro